

РЕШЕНИЕ

№ 2965

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10982** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 122, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. А. В., подадена чрез адв. Д., срещу Заповед №Т-2182/04.10.2021г. на органа по назначаването в Министерство на вътрешните работи (МВНР), с която жалбоподателят е преназначен от длъжността „Трети секретар в задгранично представителство -С.“ с месторабота „Задгранични представителства -С.“ на длъжността „Дипломатически служител – III степен“ в МВНР Дирекция „Външнополитическо планиране, информация и координация“, Отдел „Планиране, отчетност и проекти“, като жалбата се оспорва само в частта ѝ относно определения размер на основаната месечна заплата.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е издадена при нарушение на чл.16, ал.1, т.4 от Вътрешните правила за работната заплата в МВНР и чл.11, ал.1 вр. с чл.16, ал.4 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, като за служебното му правоотношение е определена по – ниска заплата. Също се позовава на Обявление за конкурс за назначаване на „Дипломатически служител – III степен“ в Дирекция „Двустранно европейско сътрудничество“, публикувано на 20.07.2021г. на Интернет страницата на МВНР, с което е обявена основната заплата на новопостъпващ служител на длъжността в размер на 1537 лв. Иска се отмяна на заповедта в частта, в която е определена основна месечна заплата в размер на 980, 10 лв. Позовава се на мотивите към Решение № 11623/04.11.2015г., постановено по адм. дело № 14198/2014г. по

описа на ВАС, V отделение, потвърдено с Решение № 1889/19.02.2016г. по адм. дело № 14213/2015г. на ВАС, както и от мотивите към Решение № 6452/28.05.2021г. по адм. дело № 11289/2020г. на ВАС по отношение на понятията „специфични изисквания за квалификация и опит“, в която връзка изтъква, че е налице професионания му опит и квалификация съгласно изискванията на разпоредбата на чл.26, ал.2 от Закона за дипломатическата служба. Алтернативно моли съда да върне оспорения акт на административния орган със задължителни указания за определяне на законосъобразен размер на основната му заплата в размер не по – нисък от горепосочения.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата. Претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Органът по назначаването в Министерство на външните работи / МВР/ чрез процесуален представител юрк. Г., в отговор на жалбата, в ход по същество оспорва жалбата изцяло, иска от съда да отхвърли жалбата. Претендира законосъобразност на заповедта. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, и допълнителни такива, представени от - длъжностни характеристики, заповеди и др.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка за законосъобразност на основание чл.168, ал.1 АПК на оспорения акт - на основанията по чл.146 от същия кодекс, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена до административния орган на дата 25.10.2021г., видно от пощенско клеймо, а заповедта е връчена на 11.10.2021г., с оглед на което жалбата е в срок. Жалбата е процесуално допустима, предвид спазването на срока за обжалване по чл. 149, ал.1 АПК, както и подаването на жалбата от адресата на акта, подлежащ на съдебен контрол.

По фактите основателността на жалбата съдът приема следното:

Със Заповед № Т-1237/15.03.2019г., на жалбоподателя А. А. В. е бил определен дипломатически ранг Трети секретар и за длъжността „дипломатически служител Шст. И считано от 15.03.2019г. – месечна заплата общо в размер на 1339,75лв.във връзка с Постановление № 6/14.01.2019г. за изменение и допълнение на Наредбата за служителите в държавната администрация.

Със Заповед №Т-2182/04.10.2021г. на Постоянния секретар на Министерството на външните работи, А. А. В. е преназначен на длъжността „Дипломатически служител – III степен“ в Министерство на външните работи. С процесната заповед на Постоянния секретар на Министерството на външните работи, на жалбоподателя е определена основна месечна заплата в размер на 980, 10 лева. Със заповед № К-562/18.11.2019г. на Постоянния секретар на Министерството на външните работи, А. А. В. е командирован Генерално консулство на Р.България в Гърция, [населено място] за периода от 10.12.2019г. до 09.12. 2023г. да изпълнява функциите на длъжността

„Дипломатически служител – III степен“ в МВНР Дирекция „Външнополитическо планиране, информация и координация“, Отдел „Планиране, отчетност и проекти“.

Съгласно заявление от жалбоподателя от 13.01.2020г. до Постоянния секретар на Министерството на външните работи, същия моли за предсрочно прекратяване на задграничната си командировка в С., считано от 01.07.2020г. В следствие на подаденото заявление е издадена заповед № К-61/18.02.2020г., съгласно която е прекратена командировката на А. А. В. в Генералното консулство на Р. България в Гърция – [населено място], считано от 01.07.2020г.

Със заповед № Т-1142/19.02.2021г. Постоянния секретар на Министерството на външните работи на основание чл.67, ал.5, т.1 от Закона за държавния служител и чл.65 от Постановление 408/23.12.2020г. на МС на жалбоподателя е определена основна месечна заплата в размер на 980.10 лв., считано от 19.02.2021г.

Съгласно заявление от жалбоподателя от 27.07.2021г. /л.81 от делото/, с оспорената Заповед №Т-2182/04.10.2021г. на Постоянния секретар на Министерството на външните работи, А. А. В. е преназначена от длъжността „Трети секретар в задгранично представителство -С.“ на длъжността „Дипломатически служител – III степен“ в МВНР Дирекция „Външнополитическо планиране, информация и координация“, Отдел „Планиране, отчетност и проекти“ Определената основна месечна заплата е 980.10 лв.

С оспорената Заповед №Т-2182/04.10.2021г., с която Постоянен секретар на Министерство на външните работи определил основна месечна заплата на А. А. В. в размер на 980.10 лв. е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК, вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за преназначаване и правилно ли е определен размерът на основната заплата на оспорващия.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган- това е Постоянен секретар на Министерство на външните работи.Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за държавния служител, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В чл. 19 от Закона за администрацията са посочени органите на изпълнителната власт /държавна власт - чл. 8 от Конституцията на РБ/. В чл.6,ал.2 от ЗДСЛ е предвидена възможност органът по назначаването може да възложи своите правомощия или отделни свои правомощия по служебното правоотношение с лицата от администрацията на главния секретар, съответно на постоянния секретар на отбраната, на административния секретар на Министерството на вътрешните работи (МВР) и на постоянния секретар на Министерството на външните работи, съответно на секретаря на общината, освен в случаите, когато в закон е предвидено друго. В съответствие с алинея тertia на чл.6 от ЗДСЛ, правомощия по ал. 2, с изключение на назначаването, преместването по чл. 81б, прекратяването на правоотношението, както и налагането на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5, могат да се възложат и на ръководителите на териториални звена или на териториални поделения, а за МВР - и на ръководителите на структури по чл. 37 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че към датата на издаване на Заповедта И. К. е

изпълнявал функциите на Постоянен секретар на 04.10.2021г. При издаването на заповедта органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма ,посочил е правното основание за издаването и-чл.82,ал.1 от ЗДСЛ-Преназначаване в същата администрация.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията. Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2,ал.1 от ЗДСЛ, според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител.Съгласно чл.6 от ЗДСЛ,държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник. Легална дефиниция на понятието„длъжност в администрацията“ е дадено в чл.2,ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията,според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

От събраните доказателства е видно, че оспорващият е заемал длъжност като държавен служител - длъжността „Дипломатически служител – III степен“, с присъден дипломатически ранг "Трети секретар" в МВнР в отдел „ИВАФ НА ООН“, дирекция „ООНИСР“, като на 15.10.2019г. оспорващият депозирал Заявление, в което е заявил съгласието си да бъде командирован на длъжността „Трети секретар в задгранично представителство -С.“. Установено е още, че оспорващият е изразил писмено съгласието си бъде преназначен на длъжността – „Дипломатически служител – III степен“, дипломатически ранг "Трети секретар", в МВнР Дирекция „Външнополитическо планиране, информация и координация“, Отдел „Планиране, отчетност и проекти“ и преназначаването е извършено в съответствие с нормата на чл.82 от ЗДСЛ- сочеща, че държавен служител може да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация, ако отговаря на условията за назначаване и е изразил предварително писмено съгласие за заемането ѝ. По предложение на непосредствения ръководител и след преценка на органа по назначаването на по-висока експертна длъжност може да бъде преназначен държавен служител и без да са налице условията за минимален ранг или професионален опит.

Спорно по делото единствено е определеното индивидуално основно месечно възнаграждение с оспорената заповед. От своя страна, определянето на основната заплата на държавния служител е регламентирано в нормата на чл.67 от ЗДСЛ, като в алинея четвърта е посочено, че Органът по назначаването определя индивидуалния

размер на основната заплата на държавния служител, като отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалния опит.

При преназначаването на длъжността с оспорената заповед, „Дипломатически служител – III степен“ в МВнР Дирекция „Външнополитическо планиране, информация и координация“, Отдел „Планиране, отчетност и проекти“ на оспорващия е определена основна заплата в размер на 980.10 лв. и именно този размер е оспорен.

При определянето на индивидуалната основна месечна заплата в случая, приложение намират Вътрешните правила за работна заплата Министерство на външните работи, утвърдени със Заповед № ЧР-95-00-245/13.09.2017г. и последвалите изменения, както и Наредбата за възнагражденията на служителите в държавната администрация, В чл.10, ал.1 се урежда размера на индивидуалната основна месечна заплата на дипломатическите служители в ЦУ на МВнР, ведно с с нейните 4 компонента – длъжност, дипломатически ранг, научна степен, езикова квалификация.

В казуса по делото са неприложими правните положения в чл.12 от Вътрешните правила, тъй като уреждат размера на индивидуалната основна месечна заплата на дипломатическите служители в МВнР при завръщане от дългосрочна командировка по ЗДСл с продължителност повече от една година. От събраните по делото доказателства заповеди за преназначаване е видно, че срока на дългосрочната командировка на А. В. е по – малък от една година, което от своя страна изключва възможностите по преназначаване по чл.12. По делото са представени заповеди за преназначаване на служители изпратени на задгранични командировки, видно от които размера на основните месечни заплати не са променяни. От заповед № Т-1757/06.07.2020г., издадена на основание чл.82, ал.1 от ЗДСл вр. чл.64, ал.1 и ал.2 от ЗДСл служителя П. Б. е преназначена от длъжност „Дипломатически служител – III степен“ на Трети секретар в задгранично представителство, като е определена основна месечна заплата в размер на 882 лв.

Размерът на последната основна заплата определена на жалбоподателя преди дългосрочната командировка в задгранично представителство С. е в размер на 1339.75 лв., постановена със Заповед № Т1237/15.03.2019г.

Необосновано се поддържа от ответника по делото, че при обстоятелствата на жалбоподателя – завръщане от дългосрочна командировка предсрочно, заповедта е законосъобразна на основание, че възнаграждението е определено в рамките на минималния и максималния размер съгласно Приложение № 2 към чл.4 от на Наредбата за възнагражденията на служителите в държавната администрация, за длъжностите в длъжностно ниво В5 по класификатора на дипломатическите длъжности по КДД - от 650 лв. до 1980 за 2021г.

Определеният с оспорената заповед размер на възнаграждението на жалбоподателя е в пряко противоречие с утвърдените от министъра на вътрешните работи Вътрешни правила за работната заплата в Министерството на външните работи, утвърдени със Заповед ЧР-95-00-245/13.09.2017 година и последвалите изменения и допълнения към момента на процесната заповед. Тъй като с оспорената заповед жалбоподателят е преназначен в Централно управление на МВнР, е следвало заплатата му да се определи в съответствие с чл.10, ал.1 от Вътрешните правила. Както е посочило и вещото лице по делото, в приетата част от заключението му., тази разпоредба определя размер на основната заплата със четири компонента: за длъжност, за притежаван дипломатически ранг, за научна степен и за езикова квалификация. Също както е посочило вещото лице,у за длъжността „Дипломатически служител III степен“

е определена компонента за длъжност по чл.10, ал.1, т.1 от Вътрешните правила в размер на 1422 лв. , съгласно Приложение 1 към посочената разпоредба- л.21 от делото на гърба.

А съгласно Приложение 6 към чл. 10, ал.1, т.2 3 и 4 от Вътрешните правила, за компонента „дипломатически ранг Шсекретар“, е предвидена добавка в размер на 115 лв. за дипломатически ранг по т.1. от приложението. По т.2 и 4 от приложението са предвидени добавки за владеене на чужд език и научна степен.

Следователно, основаната заплата за заеманата от жалбоподателя длъжност Дипломатически служител III степен“, с дипломатически ранг Трети секретар, към датата на оспорената заповед, следва да бъде най-малко 1537 лв. без добавка за чужд език и научна степен, съгласно чл.10, ал.1 от Вътрешните правила за работната заплата в МВнР. Като е определил брутна заплата в размер на 980,10лв. с оспорената заповед, административният орган е нарушил посочената разпоредба.

Контролът на съда се свежда само до това, дали е приложен съответния определен от министъра размер за основна заплата и допълнителни възнаграждения що се касае до материалната законосъобразност на процесната заповед. От съдържанието на процесната заповед не могат да се установят само от съдържанието на заповедта и от фиша за работна заплата на жалбоподателя –л.9 от делото. Следва да се отбележи, че неяснотата какви компоненти съдържа определеното възнаграждение съставлява също основание за незаконосъобразност на заповедта, доколкото не може да се осъществи проверка за съответствие с нормативните изисквания и за това какви допълнителни възнаграждения включва, за размера на основната заплата.

В рамките на нормативните изисквания по ЗДСл, Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация и Вътрешните правила за работната заплата, конкретен размер на индивидуалната основна месечна заплата е в преценката по целесъобразност на административния орган, която не подлежи на съдебен контрол. Тази преценка е осъществена с приемането на Вътрешните правила за работна заплата в МВнР.

След като министърът чрез вътрешните правила е определил фиксиран размер по чл.10, ал.1 на компонентите на индивидуалната работна заплата за заемана длъжност в Централното управление на министерството, издателят на оспорената заповед, постоянен секретар при МВнР, тоест орган, различен от министъра, няма никакво право на различна преценка за размера на който и да е от компонентите на индивидуалната основна заплата на дипломатическите служители от Централното управление на МВнР, в това число и по отношение на жалбоподателя като такъв служител. Тези правила са приети на основание чл. 2, ал.2 от наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, допълването и изменението им се извършва

също със заповед на министъра. Постоянният секретар има правомощие да дава указания по прилагането им, но няма правомощие да дерогира в рамките на компетентността си никоя разпоредба от правилата, в това число чл.10., ал.1 от същите.

Ирелевантни за законосъобразността на оспорената заповед са последващите действия въз основа нея – евентуално забавяне на връчването ѝ, изпълняваните задължения от жалбоподателката по старата длъжност, удържането на сума за служебно облекло. Също неотнормирани е предвиденото по чл.16 от Вътрешните правила към правното положение на жалбоподателя, тъй се касае за увеличение на възнаграждение за лица, завърнали се от дългосрочна командировка над 1 година. Предвид на което не следва да бъдат обсъждани данните за възнагражденията на други служители, завърнали се от дългосрочна командировка.

По изложените съображения съдът намира основателност на жалбата. Съдът следва да отмени оспорената заповед.

Следва да върне административната преписка на административния орган с указания да определи със заповед възнаграждение на жалбоподателя, считано от 11.10.2021г. за заеманата длъжност „дипломатически служител III степен“ с дипломатически ранг „Трети секретар“, в съответствие с предвиденото по чл.10, ал.1 от Вътрешните правила за работната заплата, утвърдени със Заповед №ЧР-95-00-245/13.09.2017г., на министъра на външните работи, последващо изменени и допълнени, като при определянето на възнаграждението на жалбоподателя вземе предвид заеманата длъжност, дипломатически ранг, владение на езици и другите компоненти при относимост – за научна степен и работа със секретни документи, съгласно определеното възнаграждение в приложенията към текстовете от разпоредбата.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал.1 АПК и направено своевременно искане, както и списък на разноските – л. 160 от делото, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски съобразно представените доказателства за плащане – 300 лв. за вещо лице, 1000лв. за възнаграждение на адвоката платени в брой, съгласно договор на л.161 от делото, общо 1300 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. В. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], Заповед №Т-2182/04.10.2021г. на – Постоянен секретар на Министерство на външните работи, в частта, в която е определена индивидуална основна месечна заплата на А. А. В. в размер на 980, 10 лв., считано от

11.10.2021г. за заеманата длъжност „дипломатически служител III степен“ с дипломатически ранг „Трети секретар“.

ВРЪЩА административна преписка на Постоянен секретар на Министерство на външните работи, за издаване на нова заповед, с която да определи на А. А. В. с ЕГН [ЕГН], индивидуална основна месечна заплата за заеманата длъжност „дипломатически служител III степен“ с дипломатически ранг „Трети секретар“, считано от 11.10.2021г. , в съответствие с предвиденото по чл.10, ал.1 от Вътрешните правила за работната заплата, утвърдени със Заповед №ЧР-95-00-245/13.09.2017г., на министъра на външните работи, последващо изменени и допълнени, в актуалната редакция към 11.10.2021г. , съгласно указанията в мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи чрез постоянния секретар на министерството, да заплати на А. А. В. с ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати сумата от 1300 (хиляда и триста) лева за разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия: